

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 112317

гр. София, 12.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20221110131686 по описа за 2022 година

С разпореждане от 07.09.2023г., постановено по ч.гр. дело № 52990/2021г. по описа на СРС, 25-ти състав съдът е разпоредил служебно изготвен препис от молба с вх. № 245544 от 01.09.2023г., подадена от З. Б., ведно с приложенията, да се докладва по гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

Съдът е сезиран с молба с вх. № 245544 от 01.09.2023г., подадена от З. Ц. Б., в която е посочено че въз основа на издадената заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и издаденият въз основа на нея изпълнителен лист, е образувано изп. дело № 20218440402584 по описа на ЧСИ С. Я.. Поддържа, че с влязло в сила Решение от 18.04.2023г. по гр. дело № 31686/2022г. на СРС, 25-ти състав са отхвърлени предявените от “П. и. б.” АД искове срещу нея. Сочи, че докато траел процеса по установителните искове била събрана сума в размер на 7145,09 лева от нейни сметки. Твърди, че посочената сума представлява сбор от преведени суми към вискателя, както и такси и разноси и възнаграждения към ЧСИ и била удържана без основание, т.е. на отпаднало основание и се дължало връщането ѝ от „П. и. б.“ АД. Искането към съда е да издаде изпълнителен лист за сумите, посочени в приложената счетоводна справка, издадена от съдебния изпълнител, ведно със законната лихва от датата на удържането им.

Съдът, като разгледа молбата и доказателствата по делото намира следното:

На 23.09.2021г. е издадена Заповед № 12945 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК срещу К. Ц. Б., Р. И. Б. и З. Ц. Б. в полза на „П. и. б.“ АД за заплащане при условията на солидарност на следните суми: главница в размер на 1 769,27 евро, представляваща дължима сума по Договор за банков кредит №000LD-R006784/02.06.2011г., срокът на действие на който е изтекъл на 10.06.2021г., ведно със законна лихва от 10.09.2021г. до изплащане на вземането, сума в размер на 802,49 евро, представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода от 10.11.2015г. до 10.06.2021 г., сума в размер на 774,58 евро, представляваща обезщетение за забава за просрочените плащания за периода от 11.05.2013г. до 12.03.2020г., дължима на основание

Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 38,08 евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима на основание Раздел II, т.4 от Договора за кредит, във връзка с чл.85 от ЗЗД и чл.306 от ТЗ за периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., сума в размер на 569,11 евро, представляваща обезщетение за забава на просрочените задължения за периода от 14.05.2020г. до 09.09.2021г., дължимо на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 61,36 евро, представляваща такса за връчване на покани за предсрочна изискуемост, както и разноски по делото за заплатена държавна такса в размер на 157,05 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв. Въз основа на издадената заповед на 23.09.2021г. е бил издаден изпълнителен лист за така описаните суми.

На 11.01.2022г. е подадено възражение по чл. 414 ГПК от З. Б.. С разпореждане от 07.02.2022г. съдът е дал указания по чл. 415 ГПК на заявителя. На 13.06.2022г. е подадена искова молба от заявителя по чл. 422 ГПК, по която е образувано гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

С Решение № 5975 от 18.04.2023г., постановено по делото, съдът е отхвърлил исковете с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 79 ал.1 ЗЗД вр. чл. 430, ал.1 и ал.2 ТЗ и чл. 92 ЗЗД, предявени от „П. и. б.“ АД, срещу З. Б., за признаване за установено, че З. Б. дължи в качеството си на поръчител по Договор за поръчителство от 02.06.2011г. и Договор за банков кредит №000LD-R006784/02.06.2011г. на „П. и. б.“ АД сума в размер на 1 769,27 евро, представляваща дължима сума по Договор за банков кредит №000LDR006784/02.06.2011г., срокът на действие на който е изтекъл на 10.06.2021г., ведно със законна лихва от 10.09.2021г. до изплащане на вземането, сума в размер на 802,49 евро, представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода от 10.11.2015г. до 10.06.2021г., сума в размер на 774,58 евро, представляваща обезщетение за забава за просрочените плащания за периода от 11.05.2013г. до 12.03.2020г., дължима на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 38,08 евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима на основание Раздел II, т.4 от Договора за кредит, във връзка с чл.85 от ЗЗД и чл.306 от ТЗ за периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., сума в размер на 569,11 евро, представляваща обезщетение за забава на просрочените задължения за периода от 14.05.2020г. до 09.09.2021г., дължимо на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 61,36 евро, представляваща такса за връчване на покани за предсрочна изискуемост. Видно от отбелязването върху самото решение същото е влязло в сила на 10.05.2023г.

От приложената счетоводна справка с изх. № 39695/28.08.2023г. по описа на ЧСИ С. Я., рег. № 844 с район на действие СГС се установява, че по изп. дело № 20218440402584 с взыскател „П. и. б.“ АД длъжникът З. Б. е извършила плащания в общ размер от 7145,09 лева до 10.08.2023г., от които 1002 лева- общо постъпили от запор върху банкови сметки на З. Б.; 6143,09 лева- общо постъпили от запор върху пенсията на длъжника. Посочено е, че 4870,12 лева били разпределени на взыскателя „П. и. б.“ АД, 453,06 лева- публични задължения, разпределени по право с взыскател НАП и 576,32 лева- общо разпределени такси и разноски в изпълнителното производство, представляващи обикновени и държавни такси, както и

пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Посочено е, че на длъжника били възстановени 1245,59 лева надвнесени суми, представляващи удържки от наложен заповед върху пенсията за месеците юни, юли и август 2023г., от които били удържани 100,63 лева такси по ТТР за приключване на изпълнителното производство спрямо нея.

С оглед на обстоятелството, че с влязлото в сила решение са отхвърлени предявените от „П. и. б.“ АД срещу З. Б. искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, на основание чл. 422, ал. 3 ГПК вр. чл. 245, ал. 3, изр. 2 ГПК следва да се издаде изпълнителен лист за събраните суми, такси и разноси в изпълнителното производство.

В мотивите към т. 6 от Тълкувателно решение № 4/11.03.2019г. по тълк. д. № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС, Общото събрание на гражданската и търговската колегия на ВКС приема, че ако в резултат на касационното обжалване осъдителният иск бъде отхвърлен от ВКС /чл. 293, ал. 1 ГПК и чл. 295, ал. 1 ГПК/ или от въззивния съд, на който делото е било върнато за ново разглеждане, и това решение влезе в сила /чл. 294, ал. 1 ГПК/, при спряно принудително изпълнение или завършен изпълнителен процес, ищецът по неоснователния осъдителен иск ще дължи връщане на недължимо полученото, както и обезщетение за вредите от неоснователното принудително изпълнение. По този начин е улеснена защитата срещу кредитор, който в действителност няма вземане. Длъжникът е освободен от необходимостта да води искове. За всички вземания на длъжника, които могат да бъдат несъмнено удостоверени от съдебния изпълнител, защото за тях има данни в изпълнителното дело, се издава обратен изпълнителен лист. Така длъжникът трябва да води иск само за останалите настъпили вреди, които трябва да докаже. За събраната от съдебния изпълнител окончателна такса също следва да се издаде обратен изпълнителен лист.

От мотивите към т. 6 от цитираното по-горе тълкувателно решение следва извода, че обратен изпълнителен лист се издава по реда на чл. 245, ал. 3 ГПК само за дължимите суми, които са безспорно установени, а именно: сумите, получени въз основа на допуснатото предварително изпълнение на отмененото решение, в случая на обезсилената заповед за изпълнение, и събраните от длъжника такси и разноси в изпълнителното производство. За разлика от тези суми претенцията за законна лихва, считано от датата на извършеното плащане от длъжника по допуснатото изпълнение на заповедта, не е безспорна по основание и размер. Несъмнено е, че мнимият кредитор дължи обезщетение за пропуснати ползи от датата на получаване на сумите, но това обезщетение (ако не е налице забава) не представлява законна лихва за забава, а лихва (граждански плод) в размер, който подлежи на доказване в отделно производство. Законната лихва за забава на изпълнение на парично задължение по чл. 86, ал. 1 ЗЗД има освен обезщетителен и санкционен характер и се дължи от деня на забавата. В тази връзка независимо, че размерът на законната лихва е нормативно определен, основателността на претенцията за законна лихва е обусловена от наличието на забава и от деня на забавата. Не е допустимо в производството по чл. 245, ал. 3 ГПК, което не е исково производство, съдът, който издава обратния изпълнителен лист, да преценява наличието на забава за връщане на получените без основание суми и момента на нейното настъпване – дали това е датата на получаване на сумите въз основа на изпълнението по

заповедта, или датата на влизане в сила на решението, с което исковете са отхвърлени, или датата на поканата за връщане на недължимо платената сума. Ето защо в контекста на постановките в мотивите към т. 6 от ТР № 4/11.03.2019 г. по тълк. № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС, следва да се приеме, че искането за издаване на изпълнителен лист по реда на чл. 245, ал. 3 ГПК за законната лихва за забава е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. В този смисъл е и постановеното Определение № 184 от 29.04.2020г. на ВКС по ч. т. д. № 556/2020 г., II ТО, ТК.

От приложеното удостоверение от съдебния изпълнител се установява, че общият размер на събраните от молителя суми е 7145,09 лева, от която сума са възстановени 1245,59 лева /което обстоятелство се потвърждава от молителя/. За възстановената на длъжника сума, както и за събраната сума за публични задължения в размер на 453, 06 лева, разпределена в полза на НАП, не следва да се издава изпълнителен лист. Поради което молбата е основателна за сумата от 5446,44 лева /7145,09 лева – 453, 06 лева – 1245,59 лева/.

Искането следва да бъде оставено без уважение за разликата над 5446,44 лева до посочения в молбата размер от 7145,09 лева, както и в частта, с която се претендира законна лихва от датата на удържане на сумите.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ обратен изпълнителен лист в полза на З. Ц. Б. за сумата в размер на **5446,44** лева, събрани принудително по изп. дело № 20218440402584 по описа на ЧСИ С. Я., рег. № 844 на КЧСИ, образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр. дело № 52990/2021г. по описа на СРС, 25-ти състав, вземанията по който са отхвърлени с влязло в сила Решение № 5975 от 18.04.2023г., постановено по гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за разликата над уважения размер от 5446,44 лева до пълния заявен размер от 7145,09 лева, както и за законната лихва от датата на удържане на сумите до окончателното им изплащане.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок, който за молителя тече от датата на връчване на разпореждането, а за „П. и. б.“ АД – от връчването на поканата за доброволно изпълнение.

Препис от разпореждането да се връчи на З. Ц. Б..

Съдия при Софийски районен съд: _____